

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. IV. Ab ipso Tyrocinio suiipsius mortificationem in rebus omnibus magno studio exercuit; totoque vitæ cursu cum multis pœnitentiæ operibus est prosecutus

urn:nbn:de:hbz:466:1-43347

CAPVT IV.

AB IP SO TYROCINIO SVI-
 ipsius mortificationem in rebus omnibus
 magno studio exercuit; totoq; vi-
 ta cursu cum multis pœni-
 tentia operibus est
 profecutus.

PIRITVS perfectæ oratio-
 nis, quæ ad familiaritatem
 cum Deo Domino nostro per-
 uenit, non est absque Spiritu
 veræ & integræ sui ipsius mor-
 tificationis: quæ ordinariè
 tanquam dispositio præcedit
 ipsam orationem, vt cum utilitate fiat; & ean-
 dem comitatur tanquam armatura fortis ad vin-
 cendas difficultates inter orandum occurrentes;
 sequitur verò eandem tanquam fructus, quem ip-
 samet oratio profert, ad exequendum, quæ in ip-
 sa intelleximus, & optauimus. Si ad a *collem*
thuris, hoc est, ad orationem spiritui suauem &
 iucundam ascendere velis, necesse est prius tran-
 sire per *montem myrrha*, hoc est, mortificationem
 carni amaram & ingratham. Et quoniam in hoc
 bi. Reg. 10.5 D B I colle est b *statio Philistinorum*, & exer-
 citus hostium oppugnantium, eos qui in illo
 habitant: necesse est arma in promptu habere
 ad pugnandum contra eos: mortificando scilicet
 ac dissoluendo impedimenta omnia, ac difficul-
 c *Matt. 17.2.* tates ab hostibus nostris iniectas. Quod si in mon-
 3. *Luc 9.28.* tem c *Thabor ascendisti*, teque per orationem in
 Chri-

Christi glorificati imaginem transformasti : non id fit, vt ibi sistas ; sed vt descendas ad explendos, & exequendos amoris excessus, quos ibi haussisti ; etiamsi multas mortificationes laboresq; subire oporteat, amplectendo ipsius Christi paupertatē, contemptum, ac dolores, crucemq; ipsam ex eisdem confectam tollendo.

QVARE cū Christus Dominus noster vellet seruum hunc suum facere perfectum, simul eum affectu, ac desiderio orationis impertiuit ei ab ipso initio sui Tyrocini generosam quandam & firmam seipsum in rebus omnibus mortificandi voluntatem, animiq; decretum, vt simul & semel sibi ipsi omnibusq; rebus creatis mori, soli q; Deo viuere, & in eo requiem & solatium inuenire desideraret. Cū enim caro magnam sentiat repugnātiā, timeatq;, ac tremat, cū agitur de mortificatione, quia eam sibi, tanquam grauissimam iudicat crucem ; & quò magis eam refugit, eò illa horribilior apparet : ideò magnæ prudentiæ est, ad eam ab ipso initio, & quidem maximo feruore ferendam sese offerre : nam vt ipse Saluator dixit : *d Regnum cælorum vim patitur, & violenti rapiunt illud* : non alios vincendo, sed seipfos, proprium scilicet amorem iugulando : hac enim spontanea & foelici morte euadunt mille mortes, quas sui ipsorum amatores immortificati subeunt, & e gaudium obtinent ac pacem, quæ est *e Rom. 14. 17 regnum DEI*. Quare Pater hic BALTHASAR dicere solebat, quòd quemadmodum Martyres (vt canit Ecclesia) mortis sacræ compendio, vitam beatam possident : ita Iusti benè mortificati breui quadam alia propriæ abnegationis

tionis morte consequuntur quietem illam, quæ in
 hac exilij regione potest obtineri. Sed quoniam
 non statim & vno tractu seriam nostram abnega-
 tionem amplectimur, fit vt semper gementes cru-
 cem feramus, nec moriamur in ea: quod est Hypo-
 critarum proprium.

§. I.

HOC itaque animi decreto coepit hic vir
 arduum hoc exercitium; aggressusque est
 magno animo & spiritu mortificationem
 eius, quod solet esse maximè in homine profundè
 radicatum, improbam scilicet naturalem corpo-
 ris constitutionem: quæ in initio arida erat, & as-
 pèra, secum, & cum alijs: de qua, ab alijs, qui illu-
 nouerant, monitus, eam ita correxit ac mortifica-
 uit, vt erga se quidem asperitatem retinuerit; erga
 alios verò magnam induerit facilitatem & suauitatem,
 eum in modum, quo de S. Patre nostro Ignatio scribitur,
 quod naturalis eius constitutio esset valde cholericæ:
 quam tamen mortificatione ita permurauit, vt omnibus
 appareret phlegmaticæ: ad cuius imitationem adeò Pater
 hic naturalem suam constitutionem mutauit, vt ex rigido ac
 seuerò valde effecerit mitem, ac mollem.

AFFECTVM etiam carnis & sanguinis erga
 consanguineos, qui aliàs adeò est naturalis, & in
 multorum cordibus infixus, adeò ipse mortificatum
 ac subiectum habuit, atque si nec patrem, nec matrem,
 nec cognatos ullos haberet, nunquam ab eo audiebatur
 vnde esset, aut quos haberet cognatos; nec in eorum
 se negotia ingerebat. Et cum Romam profectus est;
 quamuis eundo, ac redeundo tribus tantum miliaribus
 à patria sua transi-

transiret: noluit tamen aut eò diuerrere, aut villo indicio ad se accersere. Et cùm eò profectus est, id fecit ab obedientia Patrum Prouincialium coactus; & postquam ipse multas rationes attulisset ad id impediendum: Ob quam etiam causam nihil vnquam voluit ab eis accipere, ne si id faceret, nouo aliquo vinculo ad eos inuisendos obstringeretur. dicebat enim, Religiosum virum debere tota sua vita in id contendere, ne cuiquam homini super terram cognato, amico aut consanguineo sese obstringeret, sed potius esse, sicut ^{a Heb. 7.3.} *Melchisedech sine patre, sine matre*, aut aliquo consanguineo, qui quocunque modo religionem eius libertatem lædat aut impediat.

VALDE etiam studuit sensus suos mortificare, ita, vt in nulla re eorum propensione acquiesceret. Videndi curiositatem mirum in modum vicit: dum enim Romam esset profectus, vbi tot sunt res visu dignæ, abstinuit tamen: ac dum alij ad eas videndas excurrerent, ipse ad corpora sanctorum in oratione manebat, quorum reliquias magno affectu venerabatur. Cùm esset Collegij Metinensis Rector, ac die corporis Christi iret in processione, aduerterunt multi, eum toto tempore, quo processio illa durauit, oculos ita sanctissimo Sacramento infixos habuisse, vt nunquam eos inde auerterit ad saltationes & alia, quæ ad celebritatem illam exornandam fiebant, magnamque illi occasionem ea aspiciendi dabant. Et quadam oportuna occasione ipsemet retulit, quod, cùm Vallis-Oleti esset, in solenni & publico quodam sanctæ Inquisitionis Actu, contigisset sibi locus, ex quo non poterat theatrum, in quo ipsi Inquisitores & publi-

publicè pœnitentes erant, aspicere, quin priùs multas fēminas, quæ in altero theatro ante ipsum erant, aspiceret. Quod cùm sibi videretur valde indecens, & incommodum, extraxerit quandam beatissimæ Virginis imaginem, quam secum portare consueuerat, in quam ita oculos & cor suum infixit, vt cùm actio illa publica per septem integras horas durasset, nunquã oculos suos ab imagine ipsa diuertisset; neque magis fuit conscius eorum, quæ ibi gesta essent, quàm si præsens non fuisset.

NEC minori cura, ac diligentia gustatus sensum mortificauit: nam, quando cibus aliquis benè illi sapiebat, statim à se remouebat; & minimum optimum bolum relinquebat, dicens: decere, Deo illum relinquere. Nec permittebat aliquid particulare sibi in mensa apponi, quod si quando aliquid tale apponeretur: illud sibi proximis dabat. Imò si ordinaria portio, melior illi contingebat, quàm sibi assidenti; eam cum illo commutabat, ac deteriolem pro se accipiebat. Quod si quando dissimulanter, deteriolem panem, ac duriolem sibi accipere poterat: id faciebat, apponens meliolem, & molliorem sibi assidenti. In cubiculo suo nunquam voluit aliquid retinere ad indulgendum palato, etiamsi illi aliàs multa mitterentur: sed curabat, vt infirmis darentur.

CVM ægrotaret, quò maiori in appetentia & fastidio laborabat: eò maiorem sibi vim inferere.

ferebat, vt quod apponebatur, comederet: quia ipsa cibi sumptio tunc erat gustatus mortificatio, & cruciatus. Potiones, & purgationes ex Pharmacopæo, etiamsi amarissimas, sumebat cum mora, & paulatim vsque ad vltimam guttam: imò in ipso ore vltimam partem retinebat, quasi illud abluens: vt sic potionis acerbicatem diutius gustaret. Aegrotanti semel apposuerunt pullum non apertum, sed plumis tantum ablatis coctum: & quamuis ingratissimum haberet saporem, comedit tamen ex eo, vt se mortificaret: donec idem ille, qui apposuerat, id aduertens, ex mensa abstulit. Sed has omnes mortificationes ita facere studebat, vt nullus aduerteret, vt sic honorem & opinionem fugeret, quam homines de sese mortificante concipiunt: Sed non poterat illas occultare: quia omnes attentè obseruantes id deprehendebant.

Cum semel in hospicio quodam vix aliud ad comedendum haberet, quam vnum ouum, studio permisit cadere in terram, cum aliquo indicio, quasi inaduertenter cecidisset: quod tamen socius, studio factum aduertit, vt se etiam in illo exiguo cibo, qui aderat, mortificaret. Hostis erat rerum boni odoris extra Ecclesiam, & locum alicuius ægroti, quando id erat necessarium. Et eodem mortificandi se spiritu, etiam cum esset superior, immunda loca purgabat. In proprio cubiculo incommoditates quærebat, vt essent mortificationis materiæ. Abulæ elegit
fibi

sibi aliquando cubicellum, in quo vix posset se mouere; nec vlla esset mensa: sed in quodam asserculo Breuiarium, & quosdam alios libellos collocabat. Nunquam in coriacea sede sedebat; aut in alia, quæ retro haberet reclinatorium, etiam cum esset conualescens, & corpus aliqua requie indigeret; ac propterea nunquam in cubiculo suo habuit nisi sellam ligneam plicatilem sine reclinatorio.

SEVERIOR fuit, ac valdè rigidus in aspera corporis sui tractatione, dicens: animam quæ amore Christi Domini nostri vulnerata est, non esse contentam, nisi vt ipsum corpus vulneretur: nam tunc quemadmodum in ipsis cordibus est similitudo, quando vtrunque est vulneratum: ita in eorum corpus & sacratissimam Domini sui humanitatem, quam læsam videt, & vulneratam. Quare, cum eius Dominus non mittit corpori dolores & morbos, ipsemet hoc sibi assumit, vt proprium corpus affligat & vulneret. Ita ergò sanctus hic vir faciebat. cum enim S. Pater noster Ignatius in libello exercitiorum ad eum commendet ijs, qui se dedunt orationi, vsum pœnitentiarum & afflictionum corporis, magnus erat inter nostros simul cum oratione spiritus & vsus Pœnitentiæ: vt quotidie cilicium gestarent, bis in die, mane scilicet, ac vesperi disciplinas facerent; & vnquamque vltra horæ quadrantem: dormirent super asserem; semel tantum in die comederent; extensis brachijs in modum crucis per horas aliquot starent; in triclinio per vnum, aut etiam duo Miserere disciplinas facerent; & sancta alia exercitia, quæ ignis diuini amoris in illo-

illorum cordibus ardens adinueniebat, vt seipſos perſequerentur, dureque traſterent: conantes ſancta quadam æmulatione alij alios excellere. Et qui ſanctum hunc Patrem nouerunt, affirmant, eum hac in re alios excelluiſſe. Qui cùm ferè ſemper eſſet Superior, maiorem habebat ad magnas pœnitentijs præſtandas authoritatem & libertatem. Adeò ſeueras quotidie in toto corpore à pedibus uſque ad caput diſciplinas faciebat, vt Tyrones Metinæ, per modum exaggerationis dicerent, quod faceret tremere totum illud latuſ domus in quò illas faciebat. Fuitque opus, vt Prouincialis terminũ illi præſcriberet ac limitẽ: & Cõfeſſarij aduertentes, quòd ex mala corporis tractatione ſenſim imminueretur, & cõsumeretur cilicijs, abſtinentijs, & in aſſere cubationibus, illum iuſſerũt omnia hæc moderari, ne ſaluſ, & ipſa eius vita conſumeretur, ſicut multis alijs ex noſtris eadem ex cauſa euenit.

ſ. II.

NEC ſatis ſibi exiſtimabat eſſe hanc externam corporis & ſenſuum mortificationem; ſed maiori adhuc cura ac diligentia ſtudebat propriæ voluntatis mortificationi, vtpote præſtantiori, maiorisque momenti, ad proſectum in ſpiritu, & in omni virtute; & ad maiorem cùm diuina voluntate in rebus omnibus conformitatem: quòd eſt ſupremum perfectionis culmen. Et hoc nomine hunc ei ſenſum dedit Dominus, quem in ſuo refert libello; ſermonem de ſeiſo tanquam de tertia perſonã faciens: intellexit, inquit, Deum Dominum noſtrum

,, strum nolle, nos rebus huius mundi oblecta-
 ,, ri: quia facile voluntas eas sequitur; nec vult,
 ,, nos id sequi quod voluntas propria suggerit;
 ,, sed contrarium amplecti; nec vlla re nos ob-
 ,, lectari, nisi è caelo & à manu sua veniente; sic
 ,, ut Figulus lutum comminuit, calcat, & huc il-
 ,, luc vertit, donec mollescat: ita Dominus noster
 ,, in suis operibus adeò exactus, vult nostram vo-
 ,, luntatem ipsius voluntati subiectam valde ac re-
 ,, signatam, ideoque eam terit, & inuertit, do-
 ,, nec sit valde mollis, ac facilis, & ad nutum
 ,, ipsius prompta & subiecta, quemadmodum e-
 ,, quus fessori suo: quamuis si quod opus rude aut
 ,, crassum sit conficiendum, necesse non sit lu-
 ,, tum esse adeò facile & tractabile. Quod myste-
 ,, rium adeò magnum, ait, cum prædicta illa per-
 ,, sona intellexisset, valde fuit admirata; ac per il-
 ,, lud magna Dei experta in se beneficia: hæc ille in
 ,, suo libello. quibus verbis apertè satis ostendit,
 ,, se re ipsa executum hoc documentum, & copio-
 ,, sum ex eo fructum collegisse. Et ita verè suam
 ,, voluntatem valde mortificabat, etiam in re-
 ,, bus aliàs bonis, si illum à melioribus retarda-
 ,, bant, quemadmodum superiùs aduertimus, cum
 ,, diceremus de eius anxietate, vt posset tempus
 ,, habere pro oratione: quia hoc nomine desere-
 ,, bat, & abstinebat ab agendo cum proximis: &
 ,, cum diuina inspiratione cognouisset, anxiera-
 ,, tem illam ab amore proprio procedere, quo pro-
 ,, priam quietem, & solatium potius quæreret,
 ,, quàm purum Dei obsequium: ita anxietatem il-
 ,, lam mortificauit, ac vicit, vt cum magna de-
 ,, lecta-

lectatione occasiones amplecteretur agendi cum proximis, existimans, se ibi maius Dei obsequium, quod quærebat, inuenturum. Quare perpendens illam quam Apostolus flens dixit sententiam, a *quod multi essent inimici crucis Christi,* a Phil. 3. 18. loquens cum ipso Christo dicebat: ex nunc Domine protestor, meam animi quietem nolle in eo ponere, vt plus temporis conquiram ad mea desideria etiam bona explenda; sed in mei ipsius iactura propter te; non in eo, vt plus mihi tribuas, quàm habeam, nec in sanitate, aut commoditate alia habenda: sed in eo, quod tibi placet. & quò tu fueris in hoc liberalior, eò maius studium fauoremque tuum erga me interpretabor: eò quòd sim tuæ crucis amicus, & cupiam Apostoli tui lachrymas temperare. non iam igitur consolationem meam in eo ponam, vt faciam quod ego volo; sed in eo, quod tu vis. malo non offerre tibi aliquid, quàm tempus furari, vt id faciam. Hac animi fortitudine priuabat se hic vir Dei suis solatijs & spiritualibus delicijs: vt magis Deo placeret. quod fit, cum sancta eius voluntas executioni mandatur. Eadem quoque animi fortitudine proprium iudicium, honorem, & opinionem mortificabat; & vniuersim quamcunque haberet ad creaturas propensionem & affectum, qui quocunque modo posset feruentem suam in Christum amorem imminuere. Pater quidã illi familiaris retulit: quòd cum aduerteret eum per dies aliquot continuè cogitandum, quasi aliquid sibi deesset, aut aliquid pateretur: causam interrogauerit, qui respondit: cõtendo in me ipso efficere, vt ita viuam, quasi

quasi essem in Africæ desertis; & vt cor meum
ita sit ab omnibus huius vitæ rebus, & humanis
personis expeditum, sitque adeò solum, & à crea-
turis separatam, atque si re ipsa in desertis locis
habitarem. Et ita reuera id à seipso obtinuit, vt
inferius apparebit: quod est indicium continuæ
ac feruentis internæ, & externæ mortificationis
eius. Ex quo oriebatur vt continuè se ipsum quasi
persequeretur, sibi que negaret quidquid naturæ
appeteret, non solum in rebus maioribus, sed et-
iam in minutissimis: dicebat enim, substantiam
mortificationis in eo consistere, vt in rebus omni-
bus etiam minimis adhibeatur; vt non solum re-
ctus ac perfectus in ipso statu suo esset, sed et-
iam eius minutijs, sponsam æmulando, cuius

b Cant. 5. 5. *b manus stillabant myrrham, & digiti vsque ad ex-*
tremitatem pleni erant myrrha probatissima. Et
è Ioan. 19. *qui eò vsque peruenerit, dicere poterit: consum-*
matum est. quidquid scilicet Dei voluntati repu-
gnabat; ventumque ad extremum, quò ex parte
nostra potest perueniri. Et ita euenit ipsimet Pa-
tri Balthassari: qui continua sua hac mortifica-
tione abstulit omnia sui profectus impedimenta;
vicit passiones suas, & obtinuit magnam spiritus
libertatem, sui que ipsius, & affectuum omnium
tam exactum dominium: vt nemo illum turba-
tum, aut iratum videret. Quando autem alium
reprehendere opus erat, ita hominis irati laruam
induebat, vt statim totus compositus, quietusque
maneret, quasi nihil tale egisset: passiones enim,
quæ antea ipsum impediabant, nunc non solum
non nocebant; sed rationi ipsi obtemperabant in
ijs, quæ illa iubeat: quod aiebat esse grande mi-
racu-

raculum gratiæ Dei: cuius virtute, qui antè nos oppugnabant, ac lædebant, iam profunt, & adiuuant.

Ex eadem mortificatione procedebat exterior eius compositio adeò iucunda & religiosa, vt ex se efflaret odorem quendam sanctitatis, ipsumque aspicientes, etiam componeret: eius modestia, erat magna; vultus hominis pœnitentis, & in Deo suo existentis; oculi non nihil sublachrymantes; & grauitas quædam neminem offendens, sed omnibus amabilis, eo quòd vultum gereret lætum, absque tristitiæ indicijs, etiamsi multæ eius causæ adessent. Multi viri graues affirmabant, non solum se illius verbis iuuari, sed vel sola eius præsentia; Et quòd talis esset modestia, & sanctitas quæ in eo elucebat, vt in eo rectè videretur habere locum quod S. Iob de se dixit: *lux vultus mei non cadebat in terram*, nihil enim *dIob 29.24.* faciebat, quod pudorem illi adferret, aut à sua grauitate & autoritate degeneraret: qui est perfectæ mortificationis effectus, tenentis affectus omnes interioris hominis motusque exterioris intra certos limites.

DENIQUE vehemens studium ac desiderium, quo Sanctus hic vir cupiebat habere semper spiritum suum cum Deo coniunctum per continuatum amorem, & familiaritatem, cum eius maiestate, prodit, quantam vim & affectum adhiberet in mortificatione sui ipsius: quia *e fortis est*, vt *e Cant. 8.6.* *mors dilectio, ac dura sicut infernis* siue sepulchrum ipsa *emulatio*, ad extinguendum planeque destruendum quidquid hanc cum suo dilectio vnionem impedit: adeoq; est profusa ad dandum quidquid

D

peti-

petitur, quò possit assequi, quod diligit, vt nihil omninò neget, quamuis pretiosum, aut poenale, aut insipidum, & ingratum sit. Hoc ipsum explicabat ipse Pater, exemplo Sichem cupientis Dinam ducere vxorem, nam ex vehementi amore erga illam, *f dixit ad Patrem, & fratres eius, quacunq; statueritis, dabo: augete dotem, & munera postulate, & libenter tribuam quod petieritis: tantum date mihi puellam hanc vxorem: &* quidem opere ipso præstitit, quod obtulerat. nam petentibus, vt ipse, & totus eius populus circumcideretur, amor tantam ei dedit eloquentiam, vt persuaderet toti populo, vt omnes annuerent, & circumciderentur: ita qui seriò vnitionem cum diuina Maiestate desiderat, ingenuè & liberaliter offert, quacunq; hoc nomine ab ipso petantur: modicum reputans, quidquid peti possit. Et quoniam Deus pro pretio doteq; principali petit spirituales cordis circumcisionem, & perfectam amoris proprii totiusq; populi, appetitionum scilicet, & passionum mortificationem, ad omnia hæc præstanda meritò se offerre debet: tantamq; adhibere in persuadendo efficaciam, vt omnes animæ facultates, ac sensus libenter circumcidant, ac remoueant quacunq; superflua, & hoc sibi ducere debet honori & authoritati; gloriariq; quod in se valde exprimat ac referat Christum Dominum nostrum, eiusq; Sanctos Apostolos ac discipulos. Et cum aliquando meditaretur verba illa S. Ioannis: *g Stabant iuxta crucem Iesu mater eius, & soror matris eius &c.* hunc sensit internum motum: exstante Christo Domino nostro in cruce, duxerunt sibi honori qui ipsius erant, vt starent prope

g Ioan. 19. 25

prope crucem: eoq; maiori honori & commodo proprio tribuebāt, quò magis propè illam essent, id quod illis prouenit ab Spiritu Christi operante in ipsis, quod in eodem ipso Christo. Ipse pendet in cruce, eiusque mater ac iusti sunt prope: at mater ipsa propior: peccatores autem remoti manent ab ea: ac propterea dixit Dauid: *h longe à peccatoribus salus.* h Psal. 119. 155.

CAPUT V.

EMISIT TRIA VOTA, CASTITATIS, PAUPER-TATIS, & OBEDIENTIAE: quæ perfecte semper custodiuit.

VONIAM Societatis Institutum obligat suos ad agendum cum omni genere proximorū, etiam perditorum, hæreticorum; aut infidelium, vt eos ad Deum suum reducāt, eorūq; animas saluent, constituit, sedesq; Apostolica & S. Concilium Tridentinum approbavit, vt Nouitij exactè probentur, non solum per vnū annū, vt in reliquis Religionibus fit, sed per duos etiam integros: quibus finitis edant tria vota, Paupertatis, Castitatis, & Obediētiæ: quæ, licet sollennia non sint, sufficiunt tamen ad hoc, vt tales verè sint Religiosi, quemadmodum expressè definiuit ac declarauit Gregorius XIII. ac proinde obstricti manent, quod in ipsa est, ad vitam in ipsa Societate perpetuè ANN 1557.
D 2 ducen-